

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m.

Fremsat den 6. marts 1974 af *kirkeministeren*.

§ 1.

I lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 320 af 26. juni 1970, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, affattes således:

„Udgifter til drift og vedligeholdelse af præstegårde og præstegårdsjorder, til køb og opførelse af præstegårdsbygninger og præsteboliger m. v. samt til huslejetilskud og telefongodtgørelse til præster efter kirkeministerens nærmere bestemmelse afholdes af præstelønningskassen. Det samme gælder udgifter til drift og vedligeholdelse af lokaler til konfirmandundervisning i tilfælde, hvor udgifterne hertil ikke afholdes af kirkekassen.“

2. I § 3 indsættes efter *stk. 1* som nyt *stk.*:

„*Stk. 2.* I det omfang præstelønningskassens udgifter ikke kan dækkes af kassens øvrige indtægter, tilvejebringes det fornødne beløb ved ligning på kommunens til folkekirken hørende beboere efter reglerne i § 7.“

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1974.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves § 59, stk. 1 og § 84, stk. 1, i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

Bemærkninger til lovforslaget.

I henhold til § 13, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 320 af 26. juni 1970 af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m. stiller menighedsrådet et passende lokale til rådighed for konfirmandundervisning, såfremt der ikke i forbindelse med kirken eller præsteboligen findes et lokale beregnet hertil. Er lokalet indrettet i tilknytning til kirken, afholdes udgifterne ved lokalets drift og vedligeholdelse af kirkekassen. Er det indrettet andetsteds uden tilknytning til kirken eller præsteboligen, afholdes udgifterne af præstelønningskassen.

Såfremt imidlertid præster — som det er almindeligt — benytter konfirmandstue i eller ved deres tjenestebolig eller lejer et lokale hertil, afholdes udgifterne til leje, opvarmning og rengøring derimod af præsterne, og der ydes dem en fast godtgørelse herfor af præsteembedernes fællesfond (landskirkeskatten), jfr. § 59, stk. 1, i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v., hvilken bestemmelse stadig er gældende, jfr. ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsens bekendtgørelse nr. 489 af 24. oktober 1969.

Ved gennemførelse af lovforslaget tilvejebringes der hjemmel for, at udgifter til drift og vedligeholdelse af lokaler til konfirmandundervisning fremtidig afholdes efter regning af præstelønningskassen i alle tilfælde, hvor udgiften ikke afholdes af kirkekassen, således at den godtgørelse, som hidtil er ydet præster i de nævnte tilfælde, bortfalder.

Der foretages samtidig en redaktionel ændring af lovbestemmelsen, således at *stk. 1* opregner hvilke udgifter der kan afholdes af præstelønningskassen,

medens stk. 2 indeholder hjemmelen for ligning på folkekirkens medlemmer i kommunen af det beløb, der er nødvendigt til dækning af præstelønningskassens underskud.

De nærmere bestemmelser om præstelønningskassens indtægter indeholdes i §§ 9 ff.

Godtgørelse for udgifter til konfirmandstue har været ydet præster siden 1919, men dog kun til præster uden for København og Frederiksberg. Den har siden 1969 andraget 960 kr. årlig og ydes med samme beløb til alle præster, der opfylder betingelserne for at oppebære godtgørelse. Fastsættelsen af godtgørelsen til samme beløb overalt har altid stillet præsterne uens, da der derved ikke er taget hensyn til de individuelle forhold, herunder særlig antallet af konfirmander. Da godtgørelsen ved tekst-anmærkning på tillægsbevillingsloven for finansåret 1968-69 blev fastsat til det nuværende beløb, forekom der derfor såvel utilstrækkelige som rigelige godtgørelser. Efter den siden 1969 stedfundne stigning i udgifter til rengøring og — navnlig — opvarmning, vil godtgørelsen i mange tilfælde ikke kunne dække de faktiske udgifter. Den danske Præsteforening har derfor gentagne gange anmodet om regulering af godtgørelsen på grundlag af prisudviklingen.

Foruden godtgørelse for udgifter til konfirmandstue m. v. ydes der i henhold til nævnte § 59, stk. 1, i præstelønningsloven af 1958 præster et beløb til

dækning af tjenstlige udgifter, der ikke godtgøres på anden måde. Dette beløb fastsættes af kirkeministeren i hvert enkelt tilfælde, gradueret efter pastoratets folketal, fra 480 kr. til 1.440 kr., således at det maksimale beløb med tillæg af konfirmandstuegodtgørelsen svarer til det beløb af 2.400 kr., hvortil godtgørelsen højst kan fastsættes, jfr. nævnte hjemmel på tillægsbevillingslov for finansåret 1968-69.

En tilsvarende godtgørelse for tjenstlige udgifter, der ikke godtgøres på anden måde, er hidtil ydet præster i København og på Frederiksberg med 900 kr. årlig, jfr. § 84, stk. 1, i lønningsloven af 1958.

Efter ophævelsen af § 59, stk. 1, og § 84 i lønningsloven af 1958 vil disse godtgørelser for tjenstlige udgifter blive fastsat ved aftale i henhold til § 45, stk. 1, eventuelt stk. 2, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

Lovforslagets gennemførelse har ingen økonomiske konsekvenser for statskassen eller kommunerne, ligesom det ej heller har administrative konsekvenser for stat eller kommuner.

De samlede udgifter til godtgørelser i henhold til § 59, stk. 1, andrager for tiden ca. 2,4 mill. kr. Det kan anslås, at ca. 1 mill. kr. — nemlig den del af udgifterne, der udgør godtgørelse vedrørende konfirmandstuen — fremtidig skal afholdes af den lokale kirkelige ligning gennem præstelønningskassen i stedet for af fællesfonden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 320 af 26/6 1970)

1.-2.

§ 3. I det omfang, hvori udgifterne til drift og vedligeholdelse af præstegårde og præstegårdsjorder, til nyopførelser af præstegårdsbygninger m. v. samt huslejetilskud og telefongodtgørelse til præster efter kirkeministerens nærmere bestemmelse ikke kan afholdes af præstelønningskassens øvrige indtægter, lignes udgifterne efter reglerne i § 7 på de beboere i pastoratet, der tilhører folkekirken.

(Lov nr. 155 af 7/6 1958, jfr. bekendtgørelse nr. 489 af 24/10 1969).

§ 59, stk. 1. Til hjælp til bestridelse af tjenstlige udgifter, der ikke godtgøres på anden måde, samt om godtgørelse for udgifter til leje, opvarmning og rengøring af konfirmandstue i deres bolig eller i et hertil af præsten lejet lokale ydes der et beløb som i hvert enkelt tilfælde fastsættes af kirkeministeren. Beløbet kan ikke overstige 2.400 kr. årlig. I undtagelsestilfælde vil udgifter til leje m. v. af konfirmandstue kunne godtgøres efter regning.

§ 84, stk. 1. Til hjælp til bestridelse af tjenstlige udgifter, der ikke godtgøres på anden måde, tillægges der hver af de fast ansatte præster i København og på Frederiksberg en godtgørelse på 900 kr. årlig.

Lovforslaget.

§ 3, stk. 1, affattes således:

„Udgifter til drift og vedligeholdelse af præstegårde og præstegårdsjorder, til køb og opførelse af præstegårdsbygninger og præsteboliger m. v. til huslejetilskud og til telefongodtgørelse til præster efter kirkeministerens nærmere bestemmelse afholdes af præstelønningskassen. Det samme gælder udgifter til drift og vedligeholdelse af lokaler til konfirmandundervisning i tilfælde, hvor udgifterne hertil ikke afholdes af kirkekassen.“

Som stk. 2 indsættes:

„Stk. 2. I det omfang præstelønningskassens udgifter ikke kan dækkes af kassens øvrige indtægter tilvejebringes det fornødne beløb ved ligning efter reglerne i § 7.“

§ 59, stk. 1, ophæves.

§ 84, stk. 1, ophæves.